

2019 szeptemberében részesülhettem abban a szerencsében, hogy Firenzében vehettem részt egy továbbképzésen. Már nemcsak Magyarországon jelenség, hogy a tanulók még az érettségi megszerzése előtt elhagyják iskolájukat. Végzettség nélkül próbálnak érvényesülni a munkaerőpiacon. Olaszországban az Europass szervezésében a fiatalok lemorzsolódása, korai iskolaelhagyása problémát érintő továbbképzésen vehettem részt.

Öt napon át különböző projektek keretében próbáltuk a problémákat érinteni. Minden napnak szisztematikusan meghatározott témája volt. Problémafelvetéssel indult az óra, a problémákat feldolgozó és a problémákra megoldást kínáló filmek megtekintését követően mi tanárok is kidolgozhattuk a problémával kapcsolatosan javaslatainkat. Illetve a látottakat hasznosíthattuk különböző feladatok megoldásával. Mindig hasznos pszichológiai feladatokat kaptunk, amelyeket mi tanárok később saját diákjainkkal is elvégezhetünk, hogy az önismereti feladatokkal közelebb kerüljenek saját személyiségükhöz, megérthessék önmagukat, motiválni tudják saját magukat.

Nekem, személy szerint a projekt-feladatok szervezése tetszett a legjobban. Én is nagyon hasznosnak tartom a tanórák ilyen szerű megszervezését. Szívesen próbálkoznék újjal, hiszen ez a generáció már nem tanítható az úgynevezett hagyományos módszerekkel. Ami leginkább megfogott a projekt-feladatok szervezésében: a filmben látott megoldásban a tanári kar összefogása. Senki nem mondott ellent, a tantestület minden tagja remek ötletekkel állt elő, hogy a saját tantárgyának megfelelő feladatokat dolgozzon ki a projekt-hét szervezésében. Jó volt látni a filmekben, hogy nem elit-iskolák, alternatív pedagógiai elvekkel dolgozó iskolák voltak benne. Ugyanolyan állami iskolák voltak, ugyanolyan diákokkal mint a mi iskolánk. Nem mindig a pénz, az anyagi hiánya teszi lehetetlenné a projekt-hét megszervezését, hanem az ötlettelenség. Gondolkodni kell! És még természetesen a tanári karnak össze kell fognia, együtt kell dolgoznia, segíteni kell egymást!

A másik téma, az iskolai zaklatás volt. Megtörtént esetet láthattunk a filmen. Mivel a kurzuson csak én voltam egyedül magyar, a többi kolléga spanyol, német, bolgár volt, ők is találkoztak iskolájukban az internetes zaklatás problémájával. Elnézést, hogy ezt írom, de úgy érzem, hogy nem csak magyar probléma az internetes zaklatás. Sőt a zaklatás miéértje, hogyanja is hasonló minden iskolában, minden országban. A film megtekintése után a kollégák elmondták, hogy az ő iskolájukban milyen zaklatási esetekkel találkoztak, s milyen megoldásokat igyekeztek kidolgozni a probléma orvoslására. A közös megbeszélés sokat segített abban, hogy együtt ötletelhettünk a különböző megoldások kidolgozásában.

Fontos volt a motiváció felkeltése a diákokban téma. Mintha nem lennének az országok között határok a motiválatlanság generációs problémájában. Jó ötleteket kaptunk, hogyan is lehetne a jövőképek nélküli diákságot munkára sarkallni. Az biztos, hogy a hagyományos módszerek nem tudnak működni ennél a generációnál.

Az nagyon tetszett a továbbképzésen, hogy „merész témák” voltak, valós problémákat vetettek fel. Különböző filmeket néztünk meg, és minden film egy tanár merész lépését mutatta be, hogyan is gondolja-gondolta a diákokat érintő nehézségeket megoldani. Megmutatták, hogy a tanárnak is bátornak, ötletesnek, merésznek kell lennie, ha ezeket a problémákat le akarja győzni. Nem mindig lehet a hagyományos módszerekkel a diákok figyelmét felkelteni. A tanár is legyen vállalkozókedvű, egyáltalán ne féljen az újtól!

